

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****Nr. GO /12 februari 2010 / 25A**

Inzake : ... , wonende te ... , bijgestaan door ... , Juriste Christelijke onderwijscentrale,

Verzoekende partij

Tegen: ... , met **zetel te** ... , bijgestaan door ... , advocaat,

Verwerende partij

Verzoekende partij heeft op 9 juli 2007 beroep ingesteld tegen het voorstel van de Raad van Bestuur dd. 19 juni 2007 waarbij hem tuchtstraf van de inhouding van 10% van de wedde gedurende drie maanden wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is tijdelijk leraar (TADD) houtbewerking – KTA

Op 26 maart 2001 werd door de Raad van Bestuur een beslissing genomen inzake “werken voor derden”. Er werd beslist dat er geen werken voor derden mogen worden uitgevoerd buiten de normale lestijden.

Op 5 februari 2007 dient verweerder een onderzoeksaanvraag in bij de Onderzoekscel van het GO! onderwijs van de Vlaamse gemeenschap. Op 19 maart 2007 finaliseren de onderzoekers hun onderzoeksrapport.

Met een brief dd. 25 mei 2007 die ter post aangetekend werd verstuurd wordt de verzoekende partij uitgenodigd voor de hoorzitting van 12 juni 2007 om zich te verantwoorden voor de volgende feiten en tekortkomingen:

“1. Vanaf oktober 2006 heeft verzoekende partij als leerkracht hout een opdracht (werken voor derden) aangenomen en aangevat, zonder goedkeuring van de TAC en/of de directie te vragen en te krijgen.

2. Verzoekende partij heeft in het kader van de werken, middelen gebruikt die toebehoren aan de school.

3. Verzoekende partij heeft in het kader van de werken een voorschot van 100 euro van de opdrachtgever ontvangen, waarbij het voorschot niet of alleszins zeer laattijdig aan de schoolverantwoordelijken werd overhandigd.”

Na de hoorzitting op 12 juni 2007 beslist de Raad van Bestuur in zitting van 19 juni 2007 om aan de Kamer van beroep voor te stellen, aan de verzoeker de tuchtstraf van de “inhouding van 10% van de wedde gedurende drie maanden” op te leggen.

Deze beslissing werd aan de betrokkene betekend met een ter post aangetekende brief van 22 juni 2007.

Verzoekende partij tekent op 9 juli 2007 beroep aan tegen het voorstel van tuchtstraf ‘inhouding van 10% van de wedde gedurende drie maanden’.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingediend.

3. Over het procedureverloop

Met een ter post aangetekende brief van 9 juli 2007 tekent verzoekende partij beroep aan tegen het voorstel van tuchtstraf “inhouding van 10% van de wedde gedurende drie maanden”.

Verzoekende partij motiveert het beroepschrift uitvoerig en dient geen toelichtende memorie in. De inrichtende macht heeft met een brief van 18 december 2009 een afschrift van het volledige dossier ingediend.

Op verzoek van de Kamer van beroep dienen verzoekende partij op 5 februari en verwerende partij op 8 februari 2010 langs elektronische weg hun standpunt in met betrekking tot de bevoegdheid van de Kamer van beroep.

Er worden geen partijen gewraakt.

Er worden geen getuigen gehoord.

De partijen verschijnen op 12 februari 2010 voor de Kamer van beroep.

4. Over de bevoegdheid van de kamer van beroep

4.1. Het beroep van de verzoekende partij wordt ingediend op 9 juli 2007. Op dat ogenblik is de Raad van beroep het bevoegde orgaan om het beroep te behandelen, maar dit gebeurt in de vakantieperiode niet.

Met ingang van 1 september 2007 wordt de bevoegdheid om een voorstel van tuchtbeslissing te behandelen toegewezen aan de Kamer van beroep (art. 71-73 Decreet rechtspositie personeel gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991, gew. art. V.20-22 Decreet 13 juli 2007). Voor de hangende zaken wordt de overgangsregeling van art. 100*bis*, § 3 ingevoerd:

“De beoordelings- en evaluatieprocedures ingezet in toepassing van artikel 22 of 41 en de beroepsprocedure ingezet in toepassing van artikel 24 en artikel 61, 6°, moeten verder worden gezet overeenkomstig de decreets- en reglementsbepalingen die golden op het ogenblik van het opstarten van deze procedures. Hiertoe blijft een raad van beroep fungeren.”

Het art. 61 DRPGem. bevat in § 1 een opsomming van de tuchtstraffen. De hoogste tuchtstraf wordt vermeld onder 6° de afdanking. De § 2 voorziet in de mogelijkheid om beroep aan te tekenen tegen alle tuchtstraffen bij de Raad van beroep. Uit de letterlijke formulering van de overgangsbepaling kan worden afgeleid dat, van de hangende dossiers, enkel de beroepen tegen de afdanking naar de Raad van beroep worden verwezen. In de parlementaire voorbereiding is geen verklaring te vinden voor deze beperking. De gemachtigde van de regering verklaarde integendeel dat het de bedoeling was om alle hangende beroepen tegen een tuchtmaatregel verder door een Raad van beroep te laten behandelen (*Parl. St. VI. P. 2006-07, nr.1246/1, 75*).

De Kamer van beroep gaat er van uit dat het hem niet toekomt om foutief geformuleerde bepalingen in het decreet zelf te interpreteren vanuit de mogelijke bedoeling. De Kamer heeft eerder geoordeeld als volgt:

“Overwegende dat nu bedoeld artikel 100bis, § 3 op limitatieve wijze de gevallen opsomt waarin de Raad van beroep nog bevoegd is en deze de Raad van Beroep niet bevoegd maakt met betrekking tot de gevallen waarin een tuchtvoorstel moet worden bevestigd nu daartegen geen beroep is ingesteld, het thans de Kamer van Beroep toekomt de voorgestelde tuchtstraf te bevestigen” (ondermeer K.v. B, GO/2009/16).

Nu de overgangsbepaling enkel de ingestelde beroepen tegen een voorstel om de hoogste tuchtstraf van de afdanking op te leggen verwijst naar de Raad van beroep, besluit de Kamer van beroep dat alle andere beroepen tegen een voorstel om een tuchtstraf op te leggen in principe behoorden tot de bevoegdheid van de Kamer van beroep.

4.2. Sindsdien doet zich in deze zaak een tweede bevoegdheidsprobleem voor. De Kamer van beroep is tot 31 augustus 2008 bevoegd om, met uitzondering van de blaam, de tuchtstraffen op te leggen voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs dat onder de toepassing valt van het rechtspositiedecreet gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991. De Kamer beslist over een voorstel van tuchtsanctie, dat geformuleerd wordt door de raad van bestuur van de scholengroep (art. 62, 71 en 73 DRPGem. zoals gew.). Met ingang van 1 september 2008 wordt de tuchtstraf opgelegd door de Raad van bestuur. De Kamer van beroep kan die beslissing bevestigen of vernietigen en een lichtere tuchtstraf opleggen of oordelen dat geen tuchtstraf kan of moet worden opgelegd (art. 62, § 1 en art. 71, tweede lid DRPGem. zoals gew. door Onderwijsdecreet XVIII van 4 juli 2008). Daardoor is de Kamer van beroep niet langer een tuchtorgaan maar een autonome beroepsinstantie. De vraag rijst of de Kamer na deze decreetswijziging nog bevoegd blijft om zich over een eerder ingediend beroep tegen een tuchtvoorstel uit te spreken, desgevallend zich als tuchtoverheid te gedragen en een tuchtsanctie op te leggen.

4.3. De toelichting bij de te wijzigen artikelen 62 en 73 DRPGem. spreekt zich niet uit over een overgangsregeling voor de behandeling van de beroepen ingesteld tussen 1 september 2007 en 31 augustus 2008 en a fortiori niet over het lot van een beroep dat reeds voor 1 september 2007 werd ingesteld. Toch kan het onderzoek naar de bevoegdheidsvraag met betrekking tot de beroepen ingesteld in het schooljaar 2007-2008 een antwoord bieden voor de voorliggende vraag met betrekking tot een nog eerder ingesteld beroep.

Met betrekking tot de voorstellen waartegen geen beroep is aangetekend wordt het volgende gesteld:

“De tuchtstraffen die in het schooljaar 2007-2008 door de raad van bestuur werden voorgesteld en waartegen geen beroep werd aangetekend, zullen alsnog door de kamer van beroep worden behandeld.”

(Amendement nr. 46, *Parl. St.* VI. P 2007- 2008, nr. 1669/2, 29).

Deze toelichting geeft geen aanleiding tot een decretale bepaling. De toelichting moet allicht duidelijk maken dat de dossiers waartegen geen beroep is ingediend en die dus formeel niet voor de Kamer van beroep aanhangig zijn gemaakt, niettemin door de Kamer van beroep zullen worden behandeld. De ratio waarom deze bevoegdheid niet in een decretale bepaling wordt opgenomen kan mede gelegen zijn in het feit dat de Kamer van beroep in deze dossiers over geen enkele appreciatie- of beoordelingsbevoegdheid beschikt. De Kamer van beroep heeft in het verleden mede op die grond geoordeeld dat hij bevoegd is om de tuchtvoorstellen te behandelen waartegen geen beroep is ingediend. De kamer heeft daarbij geen onderscheid gemaakt tussen voorstellen die zijn ingediend voor dan wel na 1 september 2007. (zie K.v.B, GO/2009/8, voor 1 september 2007, en GO/2009/6, 7, 9, 11-14 en 16, schooljaar 2007-2008).

4.4. Specifiek voor de beroepen ingediend in het schooljaar 2007-2008 wordt in artikel 100^{ter} DRPGem. wel een overgangsbepaling ingevoegd die luidt als volgt:

“Alle beroepen die tijdens het schooljaar 2007-2008 werden ingediend bij de kamer van beroep tegen een ontslag om dringende redenen of tegen een tuchtstraf worden geacht conform de regelgeving te zijn ingediend.”

(ingev. art. VIII Onderwijsdecreet XVIII).

Bij de behandeling van het amendement in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement noteert de verslaggever volgende verklaring:

“De heer Robert Voorhamme legt uit dat sinds 1 september 2007 de kamer van beroep is aangewezen als beroepsinstantie in tuchtzaken. Voorheen was dit de raad van beroep. Het amendement regelt de machtiging van de kamer van beroep ten aanzien van de lopende procedures.”

(Commissieverslag, *Parl. St.* VI. P. 2007-2008, nr.1669/4, 32).

De bewering dat het artikel als een volwaardige overgangsbepaling zou kunnen worden beschouwd die de Kamer van beroep bevoegd maakt om de hangende dossiers te behandelen, vindt geen steun in de gebruikte bewoordingen die beperkt blijven tot het rechtsgeldig verklaren van het indienen van de beroepen. Het artikel 100^{ter} heeft een beperkte draagwijdte en kan niet als een overgangsbepaling worden beschouwd die de Kamer van beroep bevoegd maakt om de lopende dossiers verder te behandelen.

4.5. Uit de in de parlementscommissie afgelegde verklaring zou kunnen worden afgeleid dat de indieners van het amendement van oordeel waren dat een uitdrukkelijke decretale rechtsgrond nodig of minstens wenselijk was om de Kamer van beroep voor de hangende beroepen bevoegd te maken. Verwerende partij wijst echter terecht op het belang van het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst. Aannemen dat de Kamer van beroep

niet bevoegd is voor de behandeling van de beroepen ingediend in het schooljaar 2007-2008 zou betekenen dat ook geen enkele andere instantie daarvoor bevoegd zou zijn. Dat zou een ernstig hiaat in de openbare dienstverlening inhouden. Verwerende partij verwijst verder naar het artikel 3 van het Gerechtelijk wetboek dat als volgt is gesteld:

“De wetten op de rechterlijke organisatie, de bevoegdheid en de rechtspleging zijn van toepassing op de hangende rechtsgedingen, zonder dat die worden onttrokken aan de instantie van het gerecht waarvoor zij op geldige wijze aanhangig zijn, en behoudens de uitzonderingen bij de wet bepaald.”

De Kamer van beroep is geen rechtscollège, maar een orgaan van het actief bestuur, zodat deze bepaling er ook niet rechtstreeks op van toepassing is. Art. 3 Ger.W. kan echter beschouwd worden als een specifieke toepassing van het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst, dat als dusdanig ook voor de interpretatie van de bevoegdheid van een bestuursorgaan kan worden ingeroepen.

De wijziging van de bevoegdheid van de Kamer van beroep is ingrijpend: van een tuchtorgaan wordt de Kamer een autonoom beroepsorgaan. Niettemin moet, met de verwerende partij worden vastgesteld dat de decreetgever, toen hij met ingang van het schooljaar 2007-2008 de Kamer van beroep als opvolger van de vroegere Raad van beroep een nieuwe samenstelling gaf, de bevoegdheid om op te treden als tuchtorgaan nog een jaar lang bij die Kamer van beroep heeft gelegd en gelaten.

Het is in het licht van het voorgaande niet onredelijk om aan te nemen dat de Kamer van beroep die na de ingrijpende wijziging van de aard van zijn bevoegdheid op dezelfde wijze samengesteld blijft als in het schooljaar 2007-2008, ook na 1 september 2008 bevoegd is gebleven om kennis te nemen van de beroepen die hij ook eerder zou hebben kunnen behandelen indien een zorgvuldige administratieve opvolging van zijn effectieve samenstelling of het voor de behandeling noodzakelijke tijdsverloop dit hadden mogelijk gemaakt of toegelaten. Dezelfde gedachtegang kan worden gevolgd voor de beroepen ingediend voor 1 september 2007, nu de decreetgever heeft nagelaten om al deze beroepen, in overeenstemming met de in de parlementaire voorbereiding geuite bedoeling, op een juridisch bindende wijze aan de Raad van beroep toe te vertrouwen.

4.6. De Kamer van beroep is bevoegd om de beroepen ingediend voor of tijdens het schooljaar 2007-2008 te behandelen zoals ze zijn ingediend. Dat wil zeggen dat de Kamer van beroep het voorstel om een tuchtsanctie op te leggen moet onderzoeken en na onderzoek de voorgestelde tuchtstraf of een lagere tuchtstraf kan opleggen of het voorstel om inhoudelijke of procedurele redenen kan afwijzen zonder een tuchtstraf op te leggen.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 13 januari 1998, 15 september 2000 en 3 juli 2009;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gemeenschapsonderwijs van 23 september 2009;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamers van Beroep voor het personeel van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op de verhindering van de voorzitter;

Gelet op de hoorzitting van 12 februari 2010;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming met meerderheid van stemmen

Artikel 1

De Kamer van beroep is bevoegd.

Artikel 2

De debatten worden heropend over de grond van de zaak

Aldus uitgesproken te Brussel op 12 februari 2010.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, plaatsvervangende Voorzitter

De mevrouwen A. DE BONT en H. ELOOT en de heren J. BULLEN, en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van de inrichtende machten;

Mevrouw K. CERPENTIER en de heren G. ACHTEN, L. BOGHE, A. DE FLEUR, E. ROOS en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties.

Mevrouw K. DE BLEECKERE, secretaris.

Voor de stemming wordt de pariteit onder de twee geledingen hersteld door loting. De heren A. De Fleur en C. Walgraef nemen geen deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan een voor elke partij en een voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

K. DE BLEECKERE

R. VERSTEGEN